

İÇİNDEKİLER

Bölüm I. Köpek Léo, filozofun evine nasıl girdi, orada nasıl karşılandı? Léo, “İnsanlar toplum içerisinde yaşamak için mi doğmuştur?” diye sorunca neler yaşandı? 9

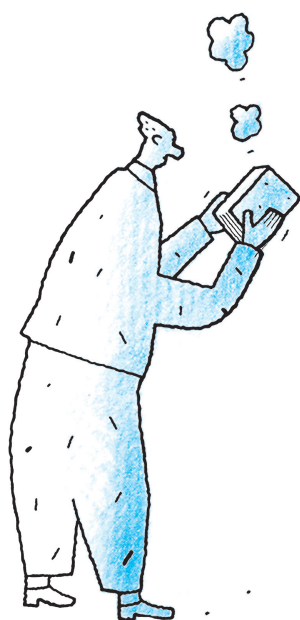
Bölüm II. Filozof özür dileyip misafirperverliği yeniden keşfediyor. 22

Bölüm III. İnsanların neden birlikte yaşadıklarını tartışıyorlar. 27

Bölüm IV. Köpek ve adam, hayvanların çalışıp çalışmadığını tartışıyor, evet çalışıyorlar. 33

Bölüm V. Çalışmanın insanı mutlu edip etmediğini konuşuyorlar. 44

Bölüm VI. Hayvanların konuşup konuşamadığını sorguluyorlar.	49
Bölüm VII. Köpek, filozofun rasyonel bir hayvan olduğundan emin değil.	64
Bölüm VIII. İnsan ve hayvan, kültür ve doğanın kendilerine verdiği özel yeteneklerle övünüyor.	69
Bölüm IX. Léo, insanın özgür olduğunu kabul etmiyor.	78
Bölüm X. Birbirleriyle sohbet etmekten memnun olan iki dost tekrar buluşmak üzere sözleşiyorlar.	86
Metinler	92
Dizin	104



Bölüm I

Köpek Léo, filozofun evine nasıl girdi, orada nasıl karşılandı? Léo, “İnsanlar toplum içerisinde yaşamak için mi doğmuştur?” diye sorunca neler yaşandı?

İşte insanlar ve hayvanlar arasındaki farklara dair bir kitap yazması gereken ama aklına hiçbir şey gelmeyen bir filozofun başına gelenler. Her gün duvarları kitaplarla kaplı çalışma odasında volta atıyor, kitapları yerlerinden çıkarıyor, içindekileri özenle inceliyordu. Sonra aniden kapatıyor, kitaplarından ince bir toz bulutu havalanıyor ve çalışma masasına gidip not defterine aklına gelenleri yazmak için koşuyordu. Fakat kafasında düşün-

celeri evirip çevirmesine rağmen istediğine ulaşamıyordu, çalışması ilerlemiyordu.

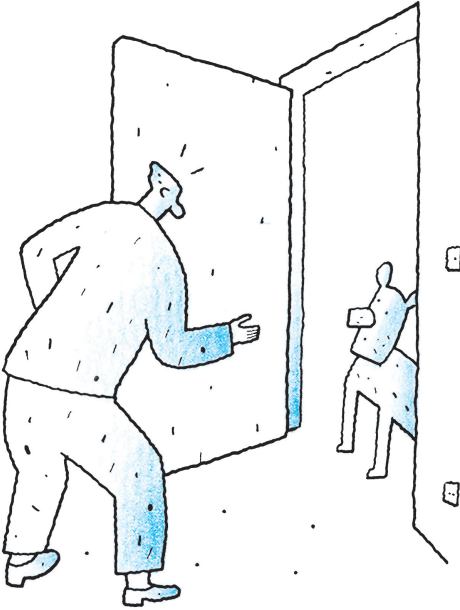
Bir sabah, yorgunluktan bitkin düşmüş filozofumuz yüksek sesle şöyle: “İnsanların hayvanlardan neden bu kadar üstün olduklarını açıklamaları gerekseydi bir köpek, bir kedi ya da bir fil ne derdi, merak ediyorum.” dedi

Bu sözleri söyler söylemez kapının tırmalandığını duydu. Kapının eşiğinde kızıl renkli, sert tüylü, dik kulaklı bir köpek duruyordu, şöyle dedi:

“Bana biraz misafirperverlik göster de ukala bey, ben de sana hayvanların neden insanlardan bu kadar üstün olduğunu açıklayayım.”

Burnuyla filozofu kenara itti, eve girdi, çalışma odasındaki kanepeye doğru yönelip oraya kuruldu.

“Günlerdir kendi kendine homur-
danmanı dinliyorum,” dedi köpek.
“İnsanla ilgili önemli sorular sor-
duğunu sanıyorsun ama hayvan-
lara bakmayı bile bilmiyorsun.
Tavuklar seni görünce kaçıyor, ke-
diler arkandan tıslıyor. Senin bir
derse ihtiyacın var ve onu da sana
köpek Léo verecek.”
“Konuşan bir köpek!” diye çığlık
attı şaşkın hâldeki filozof.



“Eskiden gayet normal bir köpek-
tim. Çöplerden kemik aşırıyor, gü-
neşi gördüm mü göbeğimi açıyor,
yıldızların altında uyuyordum. Bir
sabah, günü havlayarak karşıla-
mak yerine: Yine güzel bir gün baş-
lıyor, dedim.

Filozof gözlerini ovuşturdu, şaşkın
hâlde, konuşan köpeğin yüzüne
baktı. Kendine gelince kapının ar-
dına kadar açık kaldığını, köpeğin
çamurlu patilerinin bıraktığı izleri
ve köpeğin yastıkların üzerine bir
güzel kıvrıldığını fark etti.



“Ne yaptığını sanıyorsun?” diye bağırdı. “Hemen oradan kalk pis hayvan, her yere tüylerini döküyorsun!”

“Sakin ol filozof. İnsan dediğin konuştugu için insandır. Ben konuşuyorum, o hâlde insan sayılırım. Ayrıca senin türünden biriyim, bana biraz daha saygı göstermek zorundasın.”

“Sen kirli patilerin, salyalı ağzınla köpekten başka bir şey değilsin. İyi huylu değilsin, kibarlık nedir bilmiyorsun. Bir köpek sahibine itaat etmelidir.”

Filozof, Léo’ya doğru yaklaştı, onu koltuktan indirmek için ensesinden yakalamaya çalıştı. Ama köpek başını çevirdi, ağzını açtı ve uzun uzun esnedi. Keskin köpek dişlerini görünce filozof geriledi.



“Benim itaat edeceğim bir sahibim yok,” dedi hayvan gerinerek. “Bugüne kadar kimse boynuma tasma takmadı, bana neresi iyi görünürse oraya giderim. Bu yüzden bu kanepeye kalmaya karar verdim, sırtım çok rahat.”

“Sen başıboş köpeğin tekisin! İnsan ile hiçbir ilgin yok çünkü insanlar toplum içerisinde beraber yaşar!” dedi filozof.

“İnsan toplum içinde yaşamak için mi vardır? Yok artık!” dedi köpek koca kafasını sallayarak. “Birbirinizden korkuyorsunuz! Kapılarınızı korusun diye önüne köpek koymuyor musunuz? Köpekler gezintiye çıktıklarında kulübelerini kilitleyip mi gidiyorlar?”

“Onların çalınacak bir şeyleri yoktur.” diye itiraz etti filozof, tartışmanın ateşiyle bir köpekle tartıştığını unutmuştu.

“Peki, neden soyulmaktan korkuyorsun?” diye yanıt verdi Léo. “İnsan sosyal bir hayvansa başkalarının eşyalarını çalmaz. Ama yine de siz evlerinizin etrafına bir sürü engel koyuyorsunuz. Kendine bir baksana. Komşunun seninkinden daha güzel bir evi, biraz daha büyük bir bahçesi, daha güçlü bir arabası var diye onu kıskanıyorsun.